

Nr 22.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension till avlidne stationskarlen vid statens järnvägar Petter Larsson Linds änka och minderåriga dotter; given Stockholms slott den 18 januari 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att till avlidne stationskarlen vid statens järnvägar Petter Larsson Linds änka Anna Lind, född Jönsson, och makarnas minderåriga dotter Ester Lind må av trafikmedel utbetalas pension till ett årligt belopp av 275 kronor, att utgå från och med den 1 juli 1917 i enlighet med de grunder, som i §§ 6 och 7 av gällande reglemente för statens järnvägars änke- och pupillkassa stadgas rörande pensioner till änkor och barn efter delägare i nämnda kassa.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 januari 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
 Statsråden PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERNA,
 RYDÉN,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Järnvägs-
styrelsen.

I skrivelse den 12 november 1917 har järnvägsstyrelsen meddelat, att förre stationskarlen Petter Larsson Linds änka Anna Lind, född Jönsson, hos styrelsen anhållit om pension för sig och sin minderåriga dotter.

För egen del har styrelsen anfört följande.

Av ansökningen bifogade handlingar och i övrigt vunna upplysningar inhämtas, att Lind, som var född den 22 september 1857, den 1 oktober 1891 erhöi anställning såsom ordinarie stationskarl vid Landskrona—Ängelholms järnväg samt tjänstgjorde därstädes till den 1 januari 1896, då han, samtidigt med statens förvärvande av nämnda järnväg, övergick i statens järnvägars tjänst. Lind, som icke varit delägare i enskilda järnvägarnas pensionskassa, inträdde ej heller i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning eller änke- och pupillkassa. Den 16 juli 1914 åsamkades han under tjänstgöring så svåra skador, att han för framtiden blev oförmögen till tjänstgöring, och tillerkändes honom i kontrakt den 31 oktober 1916, förutom gottgörelse för sveda och värk samt lyte, ersättning för hinder i näring, att utgå, efter det hans anställning vid statens järnvägar upphört, med så stort belopp, att detsamma

jämte honom jämlikt kungl. brevet angående rätt till fyllnadspension eller pension för vissa tjänstemän vid statens järnvägar den 13 juni 1913 tillkommande pension från nämnda järnvägar motsvarade 992 kronor. Den 11 april 1917 erhöll han avsked från sin befattning vid statens järnvägar samt i enlighet med bestämmelserna i berörda brev en årlig pension av 456 kronor.

Lind avled den 16 juni 1917 och efterlämnade förutom änkan, född den 1 juli 1859, nio barn, varav numera ett minderårigt, nämligen dottern Ester, född den 14 mars 1904. Enligt vad den efter Lind förrättade boupppteckningen givit vid handen, har behållningen i boet uppgått till 1,242 kronor.

Linds arvode vid statens järnvägar har från och med år 1909 utgjort 1,140 kronor, varjämte han åtnjutit hyresbidrag eller fri bostad ävensom beklädnadsersättning samt under de senare åren tillfälligt lönetillägg enligt av riksdagen antagna grunder.

Då genom beslut av Kungl. Maj:t samt 1902 och 1913 års riksdagar pensioner och fyllnadspensioner blivit tillförsäkrade den personal, som vid den s. k. västkustbanans inköp övergått i statens järnvägars tjänst och icke tillhör någon pensionsinrättning, torde i förekommande fall, då särskilda skäl därtill föreligga, pension jämväl böra beredas änkor och barn efter befattningshavare, tillhörande denna personal. Riksdagen har jämväl lämnat bifall till av Kungl. Maj:t i sådant hänseende till 1903, 1905, 1906, 1911 och 1917 års riksdagar avlätna särskilda propositioner rörande pensioner åt änkor och barn efter nedannämnda vid västkustbanan anställda befattningshavare, nämligen stationskarlen Anders Nilsson, stationsmästaren Per Mårtensson, banvakterna Johannes Nilsson och Jöns Persson, lokomotivmästaren Carl Gustaf Nordström, stationsinspektoren Lars Fredrik Reinhold Schmidt samt lokomotivmästaren Lars Petter Kjessler, vilka från och med den 1 januari 1896 övergått i statens järnvägars tjänst och icke tillhört någon pensionsinrättning.

På grund av vad sålunda anförts hemställer styrelsen, att åt sökanden och hennes minderåriga dotter måtte beredas en årlig pension att utgå från och med den 1 juli 1917 i enlighet med de grunder, som i §§ 6 och 7 av gällande reglemente för statens järnvägars änke- och pupillkassa stadgas rörande pensioner till änkor och barn efter delägare i nämnda kassa. Beträffande pensionens storlek föreslår styrelsen, att densamma måtte i anslutning till de principer, som senast angivits i Kungl. Maj:ts proposition nr 69 till 1917 års riksdag angående pension åt lokomotivmästaren Kjesslers änka, bestämmas till ett årligt belopp av 275 kronor, motsvarande i avrundat tal tjugoprocent av 1,368 kronor eller det belopp, varefter sökandens pension skulle enligt stadgandet i § 3 av berörda reglemente hava beräknats, därest hennes man varit delägare i statens järnvägars änke- och pupillkassa.

Över järnvägsstyrelsens framställning har statskontoret avgivit in- Statskontoret.
fordrat utlåtande av den 22 november 1917. Statskontoret har därvid, enär beviljande av den föreslagna pensionsförmånen skulle innefatta ett tillämpande av de principer, som följts i föregående liknande fall, till-

styrkt bifall till styrelsens förslag, dock med det tillägg, att pensionsförmånen borde anvisas att utgå av trafikmedel.

Departements-
chefen.

Att i förevarande fall bereda pension åt änkan Lind och hennes minderåriga dotter skulle endast innefatta ett tillämpande av de principer, som, på sätt järnvägsstyrelsen i sin skrivelse framhållit, redan blivit av Kungl. Maj:t och riksdagen godkända. Jag åberopar därvid särskilt vad som anförts i avseende å propositionen nr 9 till 1905 års riksdag angående pension åt avlidne stationsmästaren Per Mårtenssons änka och minderåriga son.

Det av järnvägsstyrelsen föreslagna pensionsbeloppet, 275 kronor, är jämväl beräknat i överensstämmelse med förut tillämpade grunder eller till tjugu procent av den del av mannen Linds avlöning, som i pensionshänseende skall tagas i betraktande, eller 1,368 kronor.

Jag får därför hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att till avlidne stationskarlen vid statens järnvägar Petter Larsson Linds änka Anna Lind, född Jönsson, och makarnas minderåriga dotter Ester Lind må av trafikmedel utbetalas pension till ett årligt belopp av 275 kronor, att utgå från och med den 1 juli 1917 i enlighet med de grunder, som i §§ 6 och 7 av gällande reglemente för statens järnvägars änke- och pupillkassa stadgas rörande pensioner till änkor och barn efter delägare i nämnda kassa.

Vad departementschefen sålunda hemställt, däruti statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen gilla samt förordnade, att i enlighet därmed proposition skulle avlåtas till riksdagen av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Fredric Hawerman.